

Mângâiere în vinovăție și necaz

Versete călăuzitoare: 2 Samuel 11 și 12

2 Samuel 12.13-14, 22-23, 29: Și David a zis lui Natan: „Am păcătuit împotriva DOMNULUI”. Și Natan a zis lui David: „Și DOMNUL ți-a îndepărtat păcatul: nu vei muri. Dar, pentru că, prin fapta aceasta, ai dat mare prilej vrăjmașilor DOMNULUI să hulească, fiul tău care ți s-a născut va muri negreșit“. ... Și el a zis: „Când trăia încă pruncul, am postit și am plâns, pentru că ziceam: «Cine știe dacă nu Se va îndura DOMNUL de mine, ca pruncul să trăiască?» Dar acum, când a murit, de ce să postesc? Pot eu să-l aduc înapoi? Eu mă voi duce la el, dar el nu se va întoarce la mine”. ... Și David a adunat tot poporul și a mers la Raba și a luptat împotriva ei și a luat-o.

Citește 2 Samuel 11 și 12.

Hollywood-ul adoră istorisirile precum cea din 2 Samuel 11! Împăratul David a păcătuit comițând adulter cu frumoasa Bat-Șeba și făcând ca soțul ei credincios să fie ucis cu sânge rece. Astfel de evenimente oferă material pentru filme captivante și emoționante. Desigur, filmele de la Hollywood ar pune pe prim plan erotismul, drama și intriga. Dar, dintr-o perspectivă divină, 2 Samuel 11 nu este un capitol captivant. Acesta vorbește despre un punct de cotitură tragic în viața lui David. De atunci și până la sfârșitul vieții sale, David a suferit din cauza cicatricilor și consecințelor păcatelor sale teribile.

Cu toate acestea, 2 Samuel 12 este totodată un capitol încurajator în multe privințe. Când profetul Natan l-a confruntat pe David cu fapta lui, acesta și-a mărturisit imediat păcatul. El a fost apoi mângâiat de certitudinea că păcatele sale grave au fost iertate. Și apoi vedem cum Dumnezeu a acționat și l-a restabilit pe David.

Deoarece păcatele lui David „au dat prilej vrăjmașilor DOMNULUI să hulească” (2 Samuel 12.14), disciplinarea necruțătoare a făcut parte din planul lui Dumnezeu. Disciplinarea face întotdeauna parte din planul lui Dumnezeu de a aduce un păcătos înapoi în părtășia cu Dumnezeu. Dar chiar și la moartea tristă a fiului său născut din Bat-Șeba, David a fost mângâiat. Chiar și astăzi, Dumnezeu îi mângâie pe părinții îndurerăți, iar prin procesul de doliu, Dumnezeu îi poate aduce pe credincioși mai aproape de Sine.

La sfârșitul capitolului, vedem harul lui Dumnezeu în nașterea lui Solomon. Ce mângâiere trebuie să fi fost nașterea acestui copil pentru David și Bat-Șeba!

Vrem să analizăm mai îndeaproape acest capitol și să învățăm cum poate Dumnezeu să ne mângâie în vinovăția și necazul nostru și să ne restabilească.

Contextul

David a făcut tot posibilul să-și ascundă păcatele, crezând că va scăpa „basma curată” dacă se va căsători cu Bat-Șeba odată ce perioada de doliu pentru soțul ei ucis se va fi încheiată. Dar păcatul său nu a fost ascuns de ochii lui Dumnezeu. În 2 Samuel 11.27 se spune: „Lucrul pe care-l făcuse David era rău în ochii DOMNULUI”.

Este aproape un an între 2 Samuel 11 și 12. Dacă nu am avea cartea Psalmilor, am putea avea impresia că David își ascunsese păcatul atât de bine încât aproape uitase de el! Cu toate acestea,

aflăm din Psalmi că conștiința lui David era copleșită de vină. Mâna pedepsitoare a DOMNULUI apăsă greu peste el. În Psalmul 32, David spune

- **Psalmul 32.3,4:** Când tăceam, mi se topeau oasele de geamătul meu toată ziua. Pentru că zi și noapte mâna Ta apăsă asupra mea; mi s-a schimbat vigoarea în seceta verii.

Titlul Psalmului 51 indică deja că acest psalm este un psalm de căință al lui David: „Un psalm al lui David: când a venit la el profetul Natan, după ce intrase la Bat-Șeba”. Iată câteva versete din acest psalm:

- **Psalmul 51.1-4a, 9-10,14:** Ai milă de mine, Dumnezeule, după bunătatea Ta! După măreția îndurărilor Tale, șterge-mi fărâdelegile. Spală-mi deplin fărâdelegea mea și curățește-mă de păcatul meu. Pentru că-mi cunosc nelegiuirile și păcatul meu este întotdeauna înaintea mea. Împotriva Ta, numai împotriva Ta am păcătuit și am făcut ce este rău înaintea ochilor Tăi; ... Ascunde-Ți fața de păcatele mele și șterge toate nelegiuirile mele. Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule, și înnoiește înăuntrul meu un duh statornic. ... Scapă-mă de vina sângelui, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele: limba mea va cânta tare dreptatea Ta.

Așadar, Dumnezeu lucrase deja în inima lui David înainte ca profetul Natan să-l confrunte pe David cu păcatul său. David a fost șocat când și-a recunoscut vina de sânge în fața Dumnezeului sfânt. El știa că păcatele sale erau responsabile pentru despărțirea dintre el și DOMNUL.

Puncte de învățătură

1. Dumnezeu ne mângâie în vinovăția noastră

Profetul Natan i-a povestit lui David despre un om bogat care avea multe oi și vite. Când un oaspete a venit la el acasă, bogatul a luat singurul miel care aparținea unui om sărac - animalul preferat al familiei - și l-a sacrificat pentru masă. Desigur, această relatare era o parabolă, dar David a crezut inițial că este o relatare adevărată și a fost indignat! Mânia lui s-a aprins împotriva bogatului care furase de la un sărac, așa că i-a spus lui Natan: „Viu este DOMNUL, omul care a făcut aceasta este un fiu al morții!” (2 Samuel 12.5).

David nu și-a dat seama că se condamnă pe sine însuși atunci când a cerut ca omul vinovat să restituie de patru ori! „Să întoarcă mielul împătrit; pentru că a făcut lucrul acesta și pentru că n-a avut milă!” (2 Samuel 12.6). Vă puteți imagina groaza lui David când Nathan l-a privit în ochi și i-a spus: „Tu ești omul acela!” (2 Samuel 12.7).

Vestea bună este că David și-a asumat imediat responsabilitatea. El și-a mărturisit păcatul și Dumnezeu, în harul Său, l-a iertat (2 Samuel 12.13,14). Să ne amintim ce mângâiere trebuie să fi simțit David în vinovăția sa copleșitoare atunci când Dumnezeu i-a spus că păcatele îi sunt iertate. Și ce adevăr mângâietor pentru noi! Dumnezeu ne mângâie atunci când ne mărturisim vina.

Dar mângâierea lui Dumnezeu *nu* scuză *niciodată* păcatul nostru; mângâierea Lui nu înlătură nici consecințele păcatului nostru. La fel cum David a poruncit ca bogatul să restituie de patru ori pentru păcatul său, păcatul iertat al lui David va avea consecințe împătrite.

Natan descrie disciplinarea împătrită a lui Dumnezeu:

1. „Ai lovit cu sabia pe Urie hetitul și ți-ai luat de soție pe soția lui, iar pe el l-ai ucis cu sabia fiilor lui Amon. Și acum sabia nu se va depărta din casa ta niciodată, pentru că M-ai

2 Samuel 11 și 12

disprețuit și ai luat pe soția lui Urie hetitul ca soție a ta” (2 Samuel 12.9,10). Cel puțin trei dintre fiii lui David - Amnon, Absalom și Adonia - au avut o moarte violentă. Vezi 2 Samuel 13 și 18 și 1 Împărați 2.

2. „Voi ridica un rău împotriva ta chiar din casa ta” (2 Samuel 12.11). În 2 Samuel 13, citim că Tamar, fiica lui David, a fost violată de fratele ei vitreg Amnon și că Amnon a fost ucis de fratele lui Tamar, Absalom. Mai târziu, fiul lui David, Absalom, s-a ridicat împotriva tatălui său și a încercat să uzurpe tronul lui Israel (2 Samuel 15-18). Iar la sfârșitul vieții lui David, unul dintre ceilalți fii ai săi, Adonia, a încercat să preia tronul (1 Împărați 1) pe care David i-l promisese fiului său Solomon.
3. „Voi lua soțiile tale dinaintea ochilor tăi și le voi da aproapelui tău, și el se va culca cu soțiile tale în fața soarelui acestuia. Pentru că tu ai lucrat pe ascuns, dar Eu voi face acest lucru în fața întregului Israel și în fața soarelui” (2 Samuel 12.11,12). În timpul rebeliunii lui Absalom, concubinele lui David au fost răpite din haremul palatului său și violate public pe acoperișul palatului împărătesc (2 Samuel 16.21-22).
4. „Dar, pentru că, prin fapta aceasta, ai dat mare prilej vrăjmașilor DOMNULUI să hulească, fiul tău care ți s-a născut va muri negreșit” (2 Samuel 12.14). David discreditase Numele sfânt al DOMNULUI în lung și în lat, iar consecințele pentru viața lui urmau să fie grave: copilul rezultat din relația adulteră cu Bat-Șeba s-a îmbolnăvit și a murit, în ciuda rugămintelor și cererilor lui David.

Păcatul are consecințe. Uneori consecințele sunt dureroase, chiar dacă păcatul este iertat. Nu putem „păcătuî în vid”. Alți oameni sunt răniți. Când păcătuim, întotdeauna aceasta are consecințe nefaste și păcatul nostru se răspândește. David a trebuit să trăiască cu consecințele păcatului său pentru tot restul vieții sale, chiar dacă acesta fusese iertat.

Poate că și nouă ne vor fi amintite consecințele triste și durabile ale păcatelor noastre pentru tot restul vieții noastre. Dar să laudăm pe Domnul pentru adevărul din 1 Ioan 1.9: „Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept să ne *ierțe păcatele* și să *ne curățească de orice nedreptate*”! Indiferent cât de mare este păcatul nostru, există iertare adevărată și deplină! Această realitate aduce mângâiere - mângâierea lui Dumnezeu - în inimile noastre chinuite de vină.

2. Dumnezeu ne mângâie în necazul nostru

Una dintre consecințele păcatului grav al lui David a fost că copilul care i s-a născut prin adulter a trebuit să moară. Biblia nu ne învață că toți copiii nelegitimi trebuie să moară și nici nu ne învață că nu trebuie să plângem moartea unui copil. Dar faptul că David a fost mângâiat după moartea copilului său este semnificativ: aceasta ne învață că Dumnezeu poate și ne va mângâia în necazul nostru.

„Atunci David s-a ridicat de la pământ și s-a spălat și s-a uns și și-a schimbat hainele și a intrat în casa DOMNULUI și s-a închinat. Apoi a venit acasă și a cerut și i-au pus pâine înainte și a mâncat” (2 Samuel 12.20). Comportamentul lui David părea contradictoriu pentru servitorii săi. Când aceștia l-au întrebat despre acest lucru, el a răspuns: „Când trăia încă pruncul, am postit și am plâns, pentru că ziceam: «Cine știe dacă nu Se va îndura DOMNUL de mine, ca pruncul să trăiască?» Dar acum, când a murit, de ce să postesc? Pot eu să-l aduc înapoi? Eu mă voi duce la el, dar el nu se va întoarce la mine” (2 Samuel 12.22,23).

Ce a vrut să spună David când a zis: „Mă voi duce la el”? Învăță acest text biblic că copiii care mor înainte de „vârsta responsabilității” merg în cer? În acest context, David ar fi putut gândi pur și simplu că îl va întâlni pe copil în moarte. Totuși, în Psalmul 23.6, David este convins că, după moartea sa, va „locui în casa DOMNULUI zile îndelungate”. Așadar, atunci când David a spus că va merge la copil, probabil că a vrut să spună că abia aștepta să fie cu copilul „în casa DOMNULUI”. Așadar, acest verset implică faptul că copiii care mor foarte tineri fac parte din ceata aleasă a credincioșilor și se află în cer.

Acest punct de vedere este cu siguranță confirmat de ceea ce spune Domnul nostru despre copiii mici în Matei 19.14: „Împărăția cerurilor este a unora ca ei”. Lucrarea lui Hristos pe cruce este suficientă și a îngrijit pentru păcatul întregii lumi. Prin urmare, Dumnezeu poate primi în cer copii nenăscuți, sugari și copii mici datorită lucrării de răscumpărare a lui Isus.

Nicăieri în Sfânta Scriptură nu este nimeni condamnat din cauza necunoașterii! În același timp, Romani 1 arată clar că nicio persoană care are rațiune și înțelegere nu este în necunoaștință. Însă, sugarii și copiii mici nu sunt încă capabili să ia decizii raționale. Prin urmare, 2 Samuel 12.23 poate susține învățătura că sugarii și copiii mici sunt acoperiți de sângele răscumpărător al lui Hristos prin harul și dragostea lui Dumnezeu.

Acest capitol ne învață că Dumnezeu ne mângâie în toate necazurile noastre. Aceasta include cu siguranță și durerea noastră pricinuită de moartea unei persoane dragi. În 2 Corinteni 1.3,4 se spune că „Dumnezeul oricărei mângâieri ... ne mângâie în orice necaz al nostru”.

Cuvântul „necaz” se referă la tot ceea ce ne apasă - iar tristețea și durerea intră cu siguranță în această categorie. Nu contează care este cauza întristării noastre. Chiar dacă noi înșine suntem vinovați și întristarea noastră este rezultatul propriilor noastre greșeli sau păcate - sau chiar parte a disciplinării din partea lui Dumnezeu - Dumnezeu poate și ne va mângâia în întristarea și durerea noastră dacă ne întoarcem la El.

Aplicație practică

Continuă și privește înainte!

După ce Natan l-a confruntat pe David cu păcatul său și acesta s-a pocăit de păcatele sale teribile, David nu a făcut nimic drastic sau dramatic: nu s-a sinucis; nu a coborât de pe tron; nu a mai zăcut la pământ în durerea sa; nu a făcut nimic disperat, așa cum se temeau slujitorii săi (2 Samuel 12.18). S-a spălat, și-a schimbat hainele și s-a închinat DOMNULUI; s-a pregătit pentru a-și relua activitatea de împărat și a mâncat.

David a continuat: în căsătoria sa cu Bat-Șeba, în îndatoririle sale ca împărat al lui Israel și în victoriile sale asupra vrăjmașilor lui Israel (2 Samuel 12.23-31). El a continuat prin îndeplinirea sarcinilor pe care Dumnezeu i le încredințase. A fost disciplinat de mâna grea a DOMNULUI; a postit și s-a rugat; a răspuns disciplinării DOMNULUI prin profetul Natan; și-a mărturisit păcatul; și-a asumat responsabilitatea pentru faptele sale teribile; și a fost primit înapoi în părtășia cu DOMNUL.

În vinovăția și durerea sa, David a experimentat mângâierea pe care numai Dumnezeu o poate oferi. Deși David a trebuit să se lupte tot restul vieții sale cu consecințele păcatului său iertat, Dumnezeu a adunat cioburile – și la aceasta se adaugă și faptul că soția sa, Bat-Șeba, i-a dăruit un fiu, Solomon.

Așadar, ce putem învăța noi din aceasta? După ce ne-am mărturisit păcatul și acesta a fost iertat, *ar trebui să privim înainte și să mergem mai departe!* Dacă ai păcătuțit, nu trăi având sentimente de vinovăție sau disperare pentru tot restul vieții tale. Nu trebuie să ai sentimentul că nu vei mai putea fi niciodată de folos lui Dumnezeu.

Mărturisește-ți păcatul. Recunoaște-ți vina înaintea lui Dumnezeu. Cereți iertare. Dacă este posibil, corectează-te față de toți cei pe care i-ai rănit prin păcatul tău. Restabilește părtășia cu Domnul. Acceptă mângâierea lui Dumnezeu în vinovăția și necazul tău. Acceptă că păcatul tău iertat are consecințe și supune-te lor. Și lasă-L pe Domnul să strângă cioburile și să-ți refacă viața!

Nu trăi în vinovăția și necazul trecutului. Nu răscoli amintirile dureroase și chinuitoare. Privește spre viitor! Da, cicatricile rămân, chiar dacă păcatele tale sunt iertate, dar continuă să porți responsabilitatea pe care ți-a dat-o Dumnezeu.

Și vei putea aceasta - pentru că mângâierea lui Dumnezeu este prezentă în vinovăție și necaz.

Tradus de la: [Trost in Schuld und Kummer](#)

Titlul original: „Comfort in the Midst of Guilt and Grief”

Sursa: www.growingchristians.org